

SKRIFTLIG FRÅGA TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2024-10-03
Besvaras senast
2024-10-09 kl. 12.00

Till statsrådet Romina Pourmokhtari (L)

2024/25:120 Referensarealer grundade på ekologiska behov

I mitten av augusti trädde EU:s nya restaureringsförordning i kraft, och Sverige ska till september 2026 ta fram och lämna in en nationell plan för hur vi ska uppnå de krav som lagen ställer. Vi befinner oss mitt i en allvarlig kris för den biologiska mångfalden. Växter och djur har inte dött ut i samma takt sedan jorden träffades av den komet som utplånade dinosaurierna, och att restaurera och återskapa livsmiljöer är nödvändigt för att vända denna utveckling.

Detta arbete är viktigt, inte bara för att alla djur och växter har rätt till liv, utan även för att biologisk mångfald är en förutsättning för de naturliga, livsuppehållande processer som vårt samhälle och allt mänskligt liv är beroende av. Maten vi äter, vattnet vi dricker, luften vi andas – allt är beroende av existensen av andra arter, och ju fler arter som dör ut, desto större risk att dessa livsuppehållande system rubbas.

En viktig del i restaureringsarbetet är de referensarealer som anger hur mycket av de livsviktiga naturtyperna som behöver återskapas. Referensarealer som grundas på det ekologiska behovet har under lång tid varit styrande för naturvårdsarbetet i Sverige. För att restaureringsarbetet ska få önskad effekt behöver dessa referensarealer även fortsatt sättas utifrån det ekologiska behovet – det vill säga utifrån hur stora områden som behövs för att naturtyperna, och de arter som är beroende av dessa, ska finnas kvar långsiktigt. Det är dessutom ett krav i förordningen att referensarealer ska fastställas utifrån bästa tillgängliga kunskap om de ekologiska behoven.

Tyvärr har det kommit oroväckande signaler om att regeringen vill att dessa referensarealer, som kommer att vara grunden för ambitionsnivån i arbetet med restaurering och skydd av natur, ska vara betydligt lägre. I stället för att grunda referensarealerna på det ekologiska behovet verkar regeringen vilja sätta dem till de nivåer som gällde vid EU-inträdet 1995. Detta riskerar att urholka hela restaureringsarbetet och, i förlängningen, stora delar av arbetet med den biologiska mångfalden.

Jag vill därför fråga statsrådet Romina Pourmokhtari:

Hur ska statsrådet se till att referensarealerna för de naturtyper som ingår i

restaureringsförordningen grundas på ekologiska behov och bästa tillgängliga kunskap?

.....

Rebecka Le Moine (MP)

Överlämnas enligt uppdrag

Gergö Kisch